

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Expositio Articvli VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

EXPOSITIO ARTICVL VI.

Prima Conclusio. In raptu Paulus de una re erat cert. scilicet, se raptum esse usque ad tertium cælum, alia vero erant ei omnino ignota; scilicet, utrum in corpore, aut extra corpus, hoc expressè constat ex verbis Iphusmet PAULI 2. Corint. 12. Scio hominem in Christo raptum usque ad tertium cælum, sive in corpore, sive extra corpus nescio, DEVIS sit. Unde sit, quod neque in raptu, neque transito raptu Apostolus cognoverit, utrum eius anima fuerit à corpore separata, necne, quod probat Divus Thomas ex D. Augustino lib. 12. super Genes. cap. 5. ubi post longam inquisitionem concludit: Restat ergo (inquit) fortasse, ut hoc ipsum cum ignorasse intelligamus (utrum quando in tertium cælum raptus est, in corpore fuerit anima), quomodo est anima in corpore, cum corpus vivere dicitur, sive vigi-

lantis, sive dormientis, sive in ecstasi à sensibus alienatis, an omnino de corpore exierit, ut mortuum corpus jaceret.

Secunda Conclusio ex Resp. ad 3. Visio Pauli in raptu quantum ad aliquid fuit similis visioni beatorum, scilicet quantum ad id quod videbatur, & quantum ad aliquid dissimilat, scilicet quantum ad modum videndi, quia non ita perfecte vidit, sicut Sancti, qui sunt in Patria. Unde Augustinus dicit 12. super Genes. ad literam. Quamvis abreptus a postulo à carnis sensibus in tertium cælum, hoc defusus ad plenam perfectamque cognitionem verum, que Angelis inest, quod sive in corpore esset, sive extra corpus esset, nesciebat. Hoc utique non debet, cum receptu corporibus in resurrectione mortuorum corruptibile hoc induetur incorruptione.

Observatio circa litteram Articuli VI.

Circa secundam conclusionem Articuli notandum, cum Caje anno præcipue circa illavera Augustini, que quidem causè legenda sunt, neque ex eis colligas, quod tantum hoc defuerit Paulo ad plenam perfectamque cognitionem retum quæ Angelis inest, &c. Quoniam verisimile

est, immo majus iudicium de multis aliis. Quandoquidem multa alia non pertinebant ad ipsum Paulum; se autem in corpore vel extra corpus esse, vel rapi ad se pertinebat, meminit autem hojus filius Augustinus, non quod hoc solum exceptum sit, sed quia hoc solum scriptum est.

DISPUTATIO V.

De Raptu Divi Pauli.

Dicitur quod Thomas differuit de raptu & ecstasi divina, jam ab isto articulo tertio usque ad sextum inclusivè incipit de ea specie raptus differere, quæ inter alias est nobilissima, de raptu, inquam, quo anima Pauli ad divinæ essentiae visionem divinitus fuit elevata; circa hujusmodi autem Divi Pauli raptum primò differemus, an Paulus in raptu viderit divinam essentiam, idemque de Moysè, DEO dante, inquirimus. Secundò, An visio intuitiva DEI mortali homini communicata natura sua efficiat ecstasim, id est, à sensibus abstractionem. Tertio, Quid intelligatur per tertium cælum, ad quod fuit Paulus sublimatus. Quartò, Ignoraveritne Paulus, an esset in corpore vel extra corpus. Quintò, An transacto raptu fuerit Paulus recordatus eorum, quæ vidit. Sextò, An anima Pauli fuerit in raptu à corpore separata.

C A P V T I.

Vtrum tam Paulus, quam Moyses divina virtute fuerint elevati ad divinæ Essentia unionem.

Prima Assertio: Licet facialis DEI visio alterius sit vita, ac post mortem finis adipiscendus, ad quem in hac vita tendimus, nihil obstat quominus DEUS, si velit eum post adhuc manifestare, possit in hac vita mortali ab homine clarè & intuitivè videri.

Hæc sententia aperiè colligitur ex Divo Bonaventura, qui de septem gradibus contemplationis,

dum hunc visionis clarae DEI septimum & postremum constituit gradum. Primum gradum, inquit, dicamus ignem. Secundum anctionem. Tertium ecstasim. Quartum speculationem. Quintum gustum. Sexum quietem. Septimum gloriam.

Nec multum distat Divus Thomas 2. 2. que 180. art. 4. ad 3. in sexo gradu ponit contemplationem divinae veritatis, in qua finaliter inquit, contemplatio perficitur. Et clarius idem D. Thomas atque in corpore, ubi sic ait: In hac vita potest esse aliquis dupliciter. Uno modo, secundum actum, in quantum scilicet actualiter uicit sensibus corporis; & sic nullo modo contemplatio praesentis vite potest pertinere ad videndum DEI essentiam. Alio modo potest esse aliquis in hac vita potentialiter, & non secundum